hädа üles. „Ole rahul, kulla wend," ütles warblane, „tule minuga linna, külap sealt leiame abi," lendas eele, koer ladus taga järele, ja nönda said mölemad linna. Läksid warsi liha karni juure, warblane ütles: „Oota natuke, mina annan sulle liha," lendas karni laua peale, ja senni kui lihunikusel köögitüdrukuga nalja heitis, tömbas laua ääresť lihatüki nokaga maha, nönda et plärts ulitsa peale kukkus, koer wöttis, pani nahka ja mölemad panid lippama. „Kas su magu juba täis?" küsis warblane, koer wastas: „lihhasť saaks nüüd kül, aga mina ei ole täna weel mite leiwakoorukeśt näinud." Said kahekesti saiakanggi, wana saiamutred käratseśid ja tülitseśid üksteskis, ei pannud tähele, kuida warblane warganokaga timpsaiu, prantsaiu ja magusaid sinu leti pealt mahakiskus koerale neelda. Warblane küsis: „Saab seśt?" Koer wastu: „Saiahimu on kül möödaläind, aga sünniks mulle kaa wedelat peale rüübata." Läksid edasi, jöudsid maja juure, köögi uks laiali lahti. Warblane waatas aknast

sisse, leeme waagen laua peal, inimese hingge pole köögis, ütles: „Lähme sisse leent katsuma." Koer laua peale, hakkas lakkuma ika „külap kölbab, külab kölbab," warblane ütles: „Söge, miks ei kölba, kena herneleem!"

Sai koer waagna pöhja puhtaks lakkunud, läksid mölemad minema, warblane küsib: „Kas köht juba täis!" koer kostab: „oi jah, köht nagu trum üles aetud, pea tahab löhkuda, lähme maale wäsind keha jahutama!" ja läksid. Päike paistis palawaste, krantsikene wäsis ära, ütles sõbrale: „Uni tikub peale, kül ma heidaksin hea meelega natukeseks ajaks magama." Warblane ütles: „Oeida peale, mina istun senni puu oksa peale ja katsun kõik oma loowiisid läbi, et mõni kogemata ei kauks meelest ära, ja uni sulle öige magusaste peale tulleks." Krants heitis keśt teed maha ja uinus raskeste magama.

Siis tuli woorimees wiinakoormaga ja kahe hobusega linnast ja sõitis just selle roopa sees, kus koer magas, ega tahtnud förwale